

El president parla clar i ferm al Senat

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 25.05.10

El president va anar ahir al Senat per instar a la renovació dels quatre membres del Tribunal Constitucional (TC) que nomena la Cambra i que ja acumulen gairebé tres anys de pròrroga. Poc després, els grups catalans van presentar una proposta de reforma de la llei del TC per limitar els seus poders sobre els estatuts aprovats en referèndum. La iniciativa prosperarà perquè el PSOE votarà la presa en consideració. Una altra cosa és que després la discussió sigui aspra perquè els catalans (PSC inclòs) demanen més del que José Luis Rodríguez Zapatero considera assumible. I en pocs dies el Parlament demanarà –amb el 85% dels vots– que el TC no dictamini sobre l'Estatut.

Ahir, Montilla –parlant en català, gallec i eusquera al Senat espanyol– va liderar la defensa de l'Estatut, elaborat pel Parlament, negociat i retocat després a les cambres espanyoles i votat finalment pel poble de Catalunya. La defensa de l'Estatut està sent ferma. Catalunya va votar una forma de relació amb Espanya –l'Estatut– i el Parlament espanyol –expressió de la sobirania popular– la va esmenar i va ratificar. No pot ser que després un TC, amb legitimitat legal però també desacreditat, enterri la Carta catalana i, tal com va exposar ahir Joan Herrera, el pacte constitucional del 1978, que va generar gran confiança que Catalunya pot ser lliure i plena a l'Espanya constitucional.

Montilla va advertir que una sentència contrària generaria frustració i enrairia, encara més, la relació Catalunya-Espanya. A això hi contribuiria l'àmplia sensació que amb l'Estatut hi ha hagut molt de joc brut. Al TC

actual només hi ha sis magistrats plens sobre 12. Els quatre que elegeix el Senat fa 30 mesos que estan de pròrroga (tres proposats pel PP i un pel PSOE, quan en la renovació quedarien dos a dos). Hi ha una vacant (per defunció) entre els elegits pel Congrés. I el magistrat Pablo Pérez Tremps va ser apartat després d'una recusació surrealista.

L'aposta serena de Montilla ja ha mogut les coses. El PSOE s'empassa ara (ho hauria d'haver fet abans) els candidats del PP (inacceptables) i s'obre així la via de la renovació. És més pressió sobre el TC perquè no sentenciï. I en tot cas, ara és el PP el que s'ha de retratar. Però Espanya s'ha ficat en un embolic al pretendre anul·lar un Estatut votat. Els dos candidats del PP han dit tantes coses contràries que poden ser recusats amb facilitat.

La boira segueix envoltant l'Estatut. Però ara cobreix el mateix Constitucional perquè cada vegada queden més clares dues coses. Una, si l'alt tribunal sentencia hi ha risc de trencament del pacte constitucional. Dues, declarar inconstitucional un pacte de dos parlaments –el català i l'espanyol–, que a més ha estat ratificat en referèndum, és irracional. ¿Vol Espanya ser-ho?